

Töhnä

no 1 - 72

LPK TIEDOTTAA

Toisen luokan loppututkinnon ovat selvittäneet nämä kovat skundit: Osmo Jauri, Tapio Perimäki, Kari-Pekka Yletyinen, Jari Ritalahti ja Hannu Jaakkola!

&
Veneenohjaajakursseilla oli 15 kivikovaa Louhipoikaa. Tuloksia lasketaan vielä!

%
Vappuna repee. Taas myymme ilmapalloja keskustassa. Kaikki mukaan kovaan koitokseen. Vapusta lisää seuraavassa Töhnässä.

§
KESÄLEIRI pidetään 3-8.8 !!! Paikka on ilmeisesti sama, kuin viimevuonna!

?
Lehtitilauksissa meni poskelleen. Yrityshalu oli jostain syystä kaikonnut kokonaa n!

£
Ilolla on todettava, että olemme saaneet todella hyviä, kivoista & innokkaista mammoista lisää apua! Mamma-kerho on nimittäin perustettu. OLE!

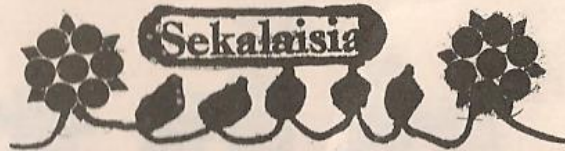
ü
On taas tullut aika ruveta kunnostamaan venettä kesän rientoja varten. Kaikki joukolla santapaperia mukanaan otaniemen venetelakalle. Dägä on siellä ja odottaa kunnostajia. Tilaa, varaa, pyydä, ota selvää ja yritä vielä saada vuoro kesäksi purjehdusretkelle. Vielä ehdit!

&
ET KAI OLE UNOHTANUT JÄSENMAKSUASI, JOS OLET SUORITASE HETI!

&
LIPPUKUNTAAN OTETAAN UUSIA KOLKKIA. Jos tunnet tai muuten tiedät jonkun innokkaan pikku pojan, niin käske ottamaan yhteyttä Mallaan Puh: 465895!

§
KUOKKAKISAT ovat kohta. Lisää kisoista muualla tässä numerossa!

2

ELLIT YLLÄTTIVÄT!

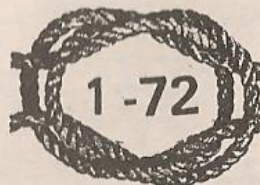
lippukunnan äidit kutsumalla meitä 6 helmikuuta -72 Takojantien Kololle perustamaan ns. mammaosastoa. Kutsu otettiin ilolla vastaan ja 6 mammaa istui Kolon pöydän ympärillä todeten Kallen ja Railin myötä, etteivät seinät ja kovin kylmä lattia yksin riitä innokkaille kololaisille. Mamat kutsutaan tästedes mukaan. He saavat yrittää tunnetulla taidollaan auttaa lippukuntaa myyjäisten järjestyksessä yms. (Heti työnsivät Ellit lempeästi hymyillen vaahtomuovinpaloja mammoille ommeltaviksi.) Suuria toivoen odottavat kololaiset **KAIKKIA** Lippukunnan äitejä mukaan yhteiseen virkistävään toimintaan.

Kiitos!
Mukana ollut Elli-äiti

OHJATTUA PARTIOINTIA

Eli Espoon ja Kauniaisten partio-
laisten suunnistusmestaruuskäbat.
Ne pidetään iltakilpailuna 17.5-72
klo 17.45 vielä tuntemattomassa paikassa Espoon suurkaupungin sydämessä, Kaikki menemme varmasti sinne, eikä totta. Skabaan voi osallistua joko yksin tai joukkueena. Lisää infoa saa kun soittelee Illelle, joka varmasti mielellään neuvoe epäselviä asioita! (= epäselvinä olevista asioista). Lippukunta varmasti mielellään maksaa osallistumismaksut. Kilpailijat, mikäli tarvitsevat, huolehtivat ite omasta rubkinnastaan. Kilpailupaikalla on kyllä maksullinen pikatarjoilu. (toivottavasti ei mustikkasoppaa) Palkinnot ovat kuulemma rautaiset, mutta muitakin palkintoja kyllä jaetaan. EI HÄN NIUHATA, EI HÄN. SUUNNISTAMIIN!!!!

TÖHNÄ

II VUOSIKERTA

LOUHIPOIKIEN PÄÄ-ÄNENKANNATTAJA

Lippukunnanjohtaja:

Pentti Tolvanen Puh: 461110

Päätöimittaja:

Jukka Ailio Puh: 463349

Toimitussihteeri:

Erkki Luotio Puh: 462638

Levikki:

J-P Sergin Puh: 464406

Painatus: Offset / Meder-offset

Ensimmäinen kesäajatus:

ISKUJOUKKO

LEIRILLE!

ERILAISIA RAKENNELMIA

Se oli kesä, jota en koskaan voi unohtaa. Sinä kesänä ei tarvinnut tehdä muuta kuin olla. Minä olin - leirillä. Se leiri oli ainutlaatuinen. Se jäi ikuisiksi ajoiksi muistoihin. Muistoihin, jotka ovat kauneimpia ja elävämpiä koko elämässäni.

Taas on aika puhua tulevan kesän ratkiriemukkaasta leiristä. Leiripaikka on samassa paikassa, kuin viime kesänä, eli Kirkkonummen maastossa Meikotrasketin lähellä. Leiri-aika on 3-7.8 ja maksu on 20 markkaa per sierainpari. Maksuun sisältyy mm. kuljetukset & sapuskat (vettä ja leipää). (Mikäli jollekin maksun suorittaminen tuottaisi ylitsepääsemättömiä esteitä, voi soittaa Penalla, niin eiköhän kaikki järjesty.)

ILTANUOTIOT

pidetään, mikäli suinkin mahdollista joka ilta. Leiritulilla on mukava istuskella ja muistella päivän hauskoja ja jännittäviä tapahtumia, sekä nauttia "talon antimista!"

TAITO JA LUOKKAMERKIT

Merkkejä voidaan suorittaa leirin johtajille, jotka myös kenties kukaties luennoivat eri aiheista.

MUUT KILPAILUT, PELIT JA HARRASTUKSET

käyvät ilmi leirillä, kuten taitokuviot puomilla eli mies ja puukko, narunnyhdäntää, pelastusliinan heittäilyä, vapaamuotoista uiskentelua eri kuvioissa, leirin ympäri juoksua (joka aamu klo 06.00) sekä muita tytöille & pojille mieluisia kilvoitteluja.

SEKÄ PALJON MUUTA MUKAVAA!

EKKU

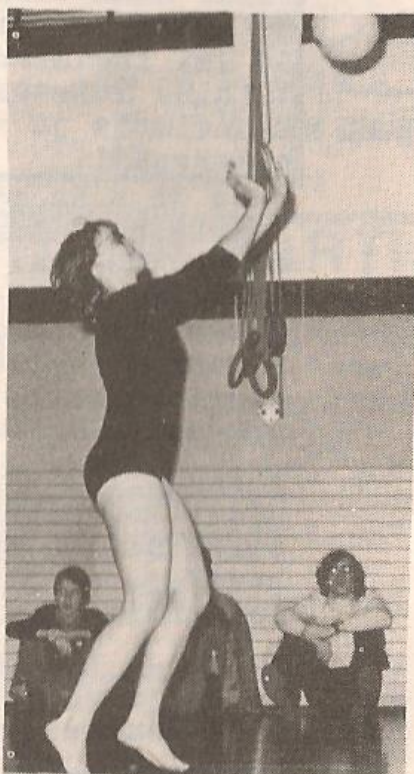
Partiotaidot ovat monenlaisia

lentopallomestariksi ? URHEILU

Ellit taas vauhdissa. Tällä kertaa he tulivat (jumppapuvuissa) näkivät (vastustajansa, mutta eivät pelänneet yhtään) ja ... ehei ei ne voit tanu, ne hävisivät - PAHA.

Peli luisti ensimmäisessä erässä, kuin rasvattu lentopallo, muuten oikein kivasti. Ensimmäisestä erästä noukittiin tarkasti kaikki piste jyvät tarkoin talteen ja johto 1-0. Toisessa erässä öööööööööööö ottilan maanmainio joukkio näytti todelliset taitonsa, ja veivät pisteet aivan suun sivuitse. Peli 1-1. Kolmas ja viimeinen erä oli Elleille todellista katkeruuden kulta-aikaa. Vaikka Liukunäppi-Lirppa, Kumisor-mi-Kalle, Murskaaja-Malla, Peto-Päivi ja Syöttäjä-Satu (Elina oli tässä vaiheessa ottanut oman lapionsa ja ämpärinsä ja mennyt omaan hiekkakasaansa leikkimään) löivät, hakkasivat, potkivat ja pomppivat niin silti, voi surkeus, ottila noukki miltei kaikki pisteet. Jatkoa tulee, eli perästä kuuluu. Haasteita syntyy, huolimatta edell. häviöstä: Rulletti pyörii ja huhutaan, että seuraavana olisi haastevuorossa nuu ystävät pul... BINGO.

MIKÄ
MENO,
MIKÄ
VETO,
MIKÄ
LENTO

Ellit - Pulmuset 0-2

Seuraavaksi Ellit haastoivat Pulmuset. Mankkaan pelicasinolla käytiin hurja ottelu. Yleisö osoitti suosiota raikuvilla huudoillaan. Ensimmäinen erä oli todella lennokas. Ehkä Ellit olivat päättäneet ottaa vauhtia takaisin viime ottelusta. He eivät kuitenkaan tavoittaneet "pytyn kiiltävää kylkeä". Pulmuset saivat murskavoiton ja peli 1-0. Toisessa erässä Pulmuset näyttivät Elleille kuinka peli luistaa. Ja luistihan se. Tulos 2-0 haastettujen hyväksi!

joustofrotee

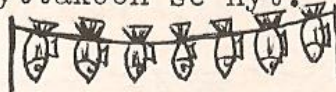
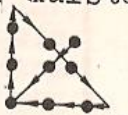
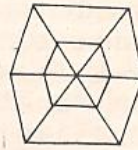
4

myötäilee

PERHESIVU

VASTAUKSET JOULU-TÖHNÄSSÄ OLLEISIIN ONGELMIIN

- 1) 192
384
576
- 2) Yksi naisista oli isoäiti ja hänellä oli seurassaan kaksi tytärtään, joilla oli mukanaan yhteensä neljä tytärtä.
- 3) Helsingiläistohtori oli nainen!
- 4) Työnnä korkki pulloon ja ravista kolikko ulos!
- 5) Maanviljelijä muodosti pitkistä aidoista kuusi kolmiota, joiden kaksi kylkeä yhtyivät. Sitten hän jakoi lyhyillä aidoilla kolmiot kahteen osaan. (katso viereistä kuvaa)
- 6) $44 + 44 + 4 + 4 + 4 = 100$
- 7) Paina oikealla kädelläsi B:tä estääksesi sitä liikkumasta. Näpätystä vasemmalla kädellä A vasten B:tä, jolloin C kimmahtaa hauskaasti muista erilleen. A voidaan nyt siirtää syntyneeseen rakoon.
- 8) 30 % puhuu molempia kieliä.
- 9) Vedä neljä suoraa viivaa ympyröiden kautta jakamalla kahta viivaa ympyröiden muodostaman nelikulmion ULKOPUOLELLE!
- 10) Katkoviivat osoittavat uutta allasta, joka on pinta-alaltaan kaksi kertaa niin suuri kuin entinen.
- 11) Kun saaduista tiedoista muodostetaan lystikäs pikku yhtälö ja sen jälkeen ratkaistaan se, niin saadaan tietää höyrypannun olevan nyt 22,5 vuotta vanha. (onpa pannulla ikää, onpa.)
- 12) Toimitus ei ole vielä ratkaissut tätä ongelmaa, mutta toivottavasti se saa pian tehtävän suoritetuksi. (Tätä ongelmaa varten on perustettu komitea, ja komiteat kyllä tiedetään)
- 13) Painovirhe paholainen oli jättänyt taas jälkensä ja unohtanut tämän kysymyksen kokonaan pois, mutta kysyttäköön se nyt. Kuinka kaloista saa elohopean pois?

VASTAUS !

Pannaan talvella kovalta pakkasella se pyrstöstä pyykkimärlle roikku-
maan tunkiksi, jonka jälkeen leikataan siitä pööpö. (Elohopeahan
laskee pakkasella; HEHEHEE HEHEHIHAA)

Hyvä koti- ja reissulääkäri:

Nyt on niin, että minulla on sellainen vaiva, jotta päästä särkee, kun kättä nostaa. Mitä teen? nim. Onneton

VASTAUS: Olen aina ollut sitä mieltä, että ei tule koulussa niuhata. Siitä ne säryt alkaa.

Rakas koti- ja reissulääkäri:

Olen jo kauan seurannut palstaasi ja mielenkiinnolla lukenut kaikkia vastauksia ja kysymyksiä, joista minulle itsellenikin on monta kertaa sattunut sopiva neuvo. Nyt haluaisin kuitenkin itsekin rohjeta vaivata Teitä ihan omalla vaivallani, josta ehkä saattaa olla apua myös kanssasisarillenenikin. Se vaiva on:

Minua ei nukuta. Se on hirveää. Mikä neuvoksi?

VASTAUS: Älä nuku, äläkä narise !

Ja lopuksi kartuttaaksemme yleistietouttamme, tässä muutama latinankielinen termi, jotka meidän jokaisen tulisi hallita.

ödeema	= turvotus	mumifioitua	= kutistua
panariitti	= märkäpesäke	Kysta	= nesteen täyttämä ontelo
toksiini	= bakteerimyrkky	kallus	= luunpää yhteen liittävä aine
ekseema	= ihottuma		
pyrolus	= mahaportti		
asidoosi	= happomyrkytystila		
hemeralopia	= hämäräsokeus		
ecorbutus	= keripukki		
vulnus	= haava		
leesia	= vaurio		

Hilse on sairaus

••••• että sen pitää asua sinussa itsessäsi.

Se sunnuntaipäivä oli ihana kokemus. Ei ollut kiirettä mihinkään, eikä tarvetta tehdä mitään tärkeää. Oli ihanaa katsoa lunta ja aurinkoa. Talvipäivä oli alkanut juuri niin kuin kaikkien talvipäivien tulisi alkaa. Lunta oli paljon ja sitä oli hyvä katsella, hyvä koskettaa. Oli pakkasta ja lumi liukui pois kädestä niinkuin vesi. Se tuntui pehmeältä ja puhtaalta.

Silmät sokaistuivat lumessa ja aurinkossa, ja teki mieli vain kaatua maahan ja tehdä enkeleitä, ympäri, ympäri-pitkin kaikkia lumia. Unohti hyvän ja pahan-oli vain lumi täynnä enkelin kuvia. Nauratti. Enkelinkuvat vetivät suun hymyyn ja kurkusta, vatsan pohjasta asti. pääsi helisevä nauru, joka kiiri enkelinkuvasta toiseen ja nousi nopeasti huurteisia oksia pitkin ilmaan väreilemään...

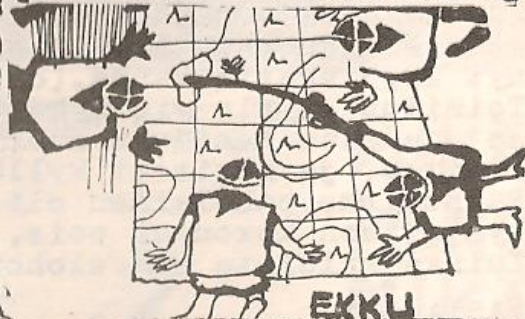
Tuntui onnelliselta. Tuntui kuin olisi halunnut juosta jokaisen luokse, ottaa kädestä kiinni ja kiittää. Tuntui hyvältä tämä hetki, tämä aurinkoinen päivä.

Kirjuri

Se on purjevene, uljain kaikista, vaikk'vaalenneet ja haalenneet ovat vanhat purjeet sen. Hei. Ei paperist'oo tehty Däggää uljasta, vaan tammi-puusta vahvasta ja pronssi nauloista.

(säv. Puff on lohikäärme)

- miehet kertovat

Yksikseni istun takkatulen ääressä Myllyjärven kämpällä. Istun ja tuijotan hiljaisena liekkeihin, jotka rauhallisesti lepattaen luovat valoa ja lämpöä ympäristöön. Imeskelen piippua, tuntuu kuin se maistuisi paremmalle kuin koskaan ennen. Ajatukset liikkuvat hitaasti, aivan kuin tahtoen pysyä paikoillaan. Kevät on tulossa. Ajatukset siirtyvät väkisin kesään, menneen kesän hauskoihin ja tulevaan vielä hauskempiin hetkiin.

Nuotio luo ympärilleen kummallisen taianomaisen rauhan, jota on vaikea rikkoa. Lisään nuotioon pari puuta. Kuinka ahnaasti tuli käykään nii-

hin kiinni. Tuntuu hyvältä, tuntuu kuin aina olisi ollut näin, vain me kolme - nuotio, piippu ja minä. Kaikki muu tuntuu merkityksettömältä. Miksi en aina pyrkisi tähän olotilaan, miksi suotta kiirehtisin ja hermoilisin arkiaskareissa, kun näin kerran tuntuu hyvältä. Huomaan, että ajatukseni o-

vat juuttuneet paikoilleen, tunnen itseni typeräksi, mutta onneksi kukaan ei ole näkemässä. Olisiko tämä rauha ja hiljaisuus enää saman arvoista jos se olisi jatkuvaa. Ei varmasti.

Päätän etsiä tällaisia hetkiä mahdollisimman paljon, mutta en liian usein, jotta niiden tenho ja hetkellisyys säilyisivät, eikä katoaisi. Mieleissäni pesen kaiken tekemäni ja kaikki ajatukseni puhtaaksi valkeiksi, viattomiksi. Voin aloittaa kaiken uudelleen, olen selvittänyt ajatukseni, järjestänyt ne uudelleen. Nyt haluaisin pysäyttää ajan tähän hetkeen, tähän ainutlaatuihin olotilaan, joka ei saisi kadota.

Haluan huutaa kaikille: "Minun on hyvä olla!", mutta kukaan ei minua kuule. Aika rientää, se hetki meni mutta olen varma, että uusi hetki tulee. Nämä hetket minä talletan ja kutsun niitä onneksi. Toivon, että minulla on aikaa tallettaa hetkiä, pieniä muistoja elämästä.

II-LK

18-19.3. oli julmaa aikaa Ylkylle, Oskulle, Jarille, Pepelle, Hanskille ja varsinkin Ilelle. Silloin pidettiin kivikova koitos, julma jotos eli tämänvuoden II-luokan loppuvaellus. Ekaks ventattiin Kirkkonummen bussia, mut sitte Viulu, Ekku ja Mara suhas klainarilla ja kiskas meidät Kvarnbyn tielle, mist oli lyhyt matka, vajaat 6 kilsaa Meikolle, mihin piti mennä. Kävellessä katottiin tähtiä ja mittailtiin matkaa ja muuta ja oli hiton kylmä. Ei me kesyynnytty vaan vedettiin metsään ja valittiin yhdessä yöpymispaikka ja Ile ratifioi sen. Sit me hoidettiin parit polttopuut yöksi ja opiskeltiin laavussayöpymisen helmiä. Ku mukana ei ollu partiovetä eli polttoöljyä niin me sytyteltiin notskia ihan lämpimiksemme pari tuntia ja jengi jääty ja meni nukkuun, mut sytyhän se lopulta. Aamulla piti tehdä Ilelle riu'usta rekki parim metrin korkuteen et se pääsis vetään leukoja heti aamusta. Kyllähän se käy, kun Pepe nostaa Jaria ilmaan ja tämä köyttää. Sit jäljitettiin Ileä, eikä löydetty siks ku ei kuunneltu Hanskia. Se oli kävelly takaperin ja pomppinu ja varmaan kiipeilly puissa. Pepe näytteli loukkaantunutta, ja me annettiin vähän ea:ta vaik kyllä se olis sinne jääny ellei se olis ollu pelkkä Case-harjoitus. Kannettiin sitä vähän paareillakin ja kuulemma oltiin nokkelia. Sit vaan otettiin pieni pikis Kirkkonummelle, Meikosta Bätvikin kautta kävellen ja juosten umpihankea melkein 20 km kolmessa tunnissa ja jengi oli aika ventti ja niin me vaan mentiin M-cafébaariin lipiksen rahoilla kahville ja pullalle, Oli kova, kylmä ja hunajainen jotos, varsinkin postiautossa himaan jytäs hyvin ku kaikki meinas simahtaa sinne, mut Jorvaksentieltä otettiin kävelyt kololle, ja lämättiin kamat sinne ja sit kotiin vaatiin hyvää kohtelua ja oleen seuraava päivä pois koulusta. Me kyl skrivattiin tästä parempikin juttu mut Ile tietysti hukka sen ja me pantiin se kirjottaa uus.

KAIKILLE!

OIKEIN MUKAVAA

KESÄÄ.

T. TÖNNÄN TOIMITUS

SUOMEN LAPPI JA SUOMEN LAPPI

Tuskin mikään muu osa Suomesta on niin kaunis ja kientova kuin Lappi. Talvella hohtavat hanget ja tunturit, syksyllä ruska-aika houkuttelevat meitä eteläsuomalaisia sinne. Mutta siellä asuvalle kansalle, saamelaisille, se on välillä, kuin "kadotus ennen viimeistä tuomiota". Siinä karussa, Herran hylkäämässä maassa on tultava toimeen ja ansaittava jokapäiväinen leipänsä.

Lapin metsät ovat hidaskasvuisia ja suurimmaksi osaksi mäntymetsiä. Kuusimetsät ovat yli-ikäisiä ja tuottamattomia. Aluskasvillisuuskin on hyvin niukkaa. Taka-Lapissa ainoa puu on koivu, joka on kitukasvuinen ja pensasmainen.

Yleisimmät eläimet ovat orava, jänis ja kettu. Karhuja ja ahmoja on jonkin verran, mutta susia ei enää ole. Poro, sukupuuttoon kuolleen peuran puolikesy jälkeläinen, on lappalaisille hyvin tärkeä eläin. Siitä saadaan paitsi ravintoa, myös tuotteita myyntiin. Poron nahka on lappalaisille yhtä tärkeä kuin verkot kalastajille. Siitä saadaan peitteitä, vaatteita ja kenkiä. Vahvat kengät ovatkin heille hyvin tarpeelliset. Lappalaisilla onkin tapana toisiaan tervehtiessä kysyä: "Kuinka sinun jalkasi jaksavat?" Pyhä- ja kesävaatteet valmistetaan värikkäistä kankaista. Poron luista ja sarvista tehdään koruja ja käyttöesineitä, kuten lusikoita ja neuvoja.

Nämä "Pohjolan paimenet" ovat hyvin pienikasvuisia, mutta sitäkin sitkeämpiä. Naiset ovat n. 150 cm:n pituisia ja miehet vain vähän pidempiä. He eivät ole skandinaaveja eikä heidän rodullista alkuperäänsä tiedetä varmasti, mutta oletetaan, että he ovat tulleet Ural-vuoriston liepeiltä. Heillä on oma kielensä ns. saamen kieli, jota Suomessa puhuu enää vain n. 2500 henkeä.

Lappalaisten esi-isät olivat metsästäjiä, jotka pyysivät peuroja, mutta vähitellen he alkoivat suojella verottamiaan laumoja susilta ja muilta metsästäjiltä. Osa heistä alkoi vakiintua ja harjoittaa maanviljelyä sekä kalastusta.

Nykyään melkein kaikkien lappalaisten **asuntoina** on puutaloja. Ne ovat suhteellisen uusia, toisen maailmansodan jälkeeseen rakennettuja, ja ne ovat keskittäytyneet vesistöjen varsille.

Lapissa on kaksi puunjalostustehdasta, Kemi oy ja Veitsiluoto oy. Ne ovat suurimmat käyttövarojen antajat. Noin 50 prosenttia lappalaisista saa toimeentulonsa maa- ja metsätaloudesta.

Taka-Lapissa on poronhoito pääelinkeinona. Asuntona näillä lappalaisilla on talvisin kota, joka on nykyään purjekangasta ja joka on helppo pystyttää riukujen varaan. Keskellä kotaa on tulisija, jossa valmistetaan ruoka. Tavallisesti ruokana on jäätyneitä tai kuivattua poronlihaa, tai jäätyneestä joesta pyydettyä tuoretta kalaa.

Kesällä, sään lämmentyessä rakennetaan riu'uista, tuohesta ja turpeesta kesäkota. Tähän "yhden huoneen asuntoon" mahtuu lappalaisperhe ja koko heidän omaisuutensa. Kesä on näille "takalappalaisille" kiireistä aikaa. On saatava kalaa talven varalle ja laitettava talvivarusteet kuntoon. Eniten aikaa kuitenkin vie poronhoito.

Kaksi kertaa vuodessa toimitetaan poroerotus. Kysymys on muustakin kuin omistajan löytämisestä. On valittava teuraseläimet ja vasat merkittävät niiden vaatimien mukaan, joita ne seuraavat. Tuntemattomiksi jääneet vasat myydään ja rahat pannaan paliskunnan yhteiseen kassaan.

Lappalaiset ovat myös hyvin uskonnollisia. He kokoontuvat usein, milloin suinkin mahdollista, yhteisiin sunnuntaijumalanpalveluksiin. Vielä muutama sata vuotta sitten esim. tuuli ja ukkonen olivat lappalaisten jumalia. He uskoivat myös, että jokaisella paikalla oli oma haltijansa. Näistä ajoista on muistona Saana, saamelaisten pyhä vuori.

Nyt Lappia uhkaa autioituminen. Kouluja lopetetaan ja nuoriso muuttaa Etelä-Suomeen tai Ruotsiin opiskelemaan ja hakemaan työtä. Suurten kuljetuskustannuksien vuoksi suurteollisuus ei kannata näin pohjoisessa. Ongelmia on, ja toivomme varmasti kaikki, että nämä ongelmat saadaan pikaisesti ratkaistuksi. Se on välttämätöntä myös saamelaisten olemassaolon turvaamiseksi.

atso